

Thơ

mà nghe như đã

*Nắng vàng trải nhẹ bờ xanh
Ngôi ôm viễn ảnh mong manh đợi chờ
Em ơi cho đến bao giờ?
Anh nghe tiếng gọi bên bờ hoang vu
Để tình tưởng chết ngàn thu
Chợt về êm ái, mặn ru đậm đà
Em đi biển biệt sân ga
Con tàu trở lại dáng ngà đâu em
Người xưa đâu, nổi nhớ thêm!
Em không trở lại để thêm xanh rêu
Anh ôm ngày tháng chưa nhiều
Mà nghe như đã rong rêu muộn màng
Còn xanh hay đã úa vàng
Cuộc đời một khoảng nhẹ nhàng ru em
Một mai tình có lay rèm
Ngày xanh tìm lại đừng thêm tạ từ.*

Hoàng Việt Thường

Thơ

em và tôi

Em

*Xuân vàng hôn khẽ mắt em
Có con chim nhỏ chờ xem nụ cười
Đưa tay em vuốt tóc mời
Gió xuân ơi gợn tuổi đời giùm em.*

Tôi

*Mơ làm ngọn gió qua thêm
Nhẹ hôn mái tóc êm đêm, suối tiên
Mơ làm giọt nắng một lần
Để hôn thật khẽ lên nàng mắt xanh
Mơ làm một dáng chim xinh
Chờ em mở nụ cười tình đón xuân*

Hoàng Việt Thường